

[J. P. Jensen.]

mokratiet. Selv de ærede Medlemmer af Rigsdagen, som senere dannede det radikale Parti, hørte man ikke noget til.

Naar det ærede Medlem Hr. Holdgaard i sin Forelæggelsestale sagde: Vi har altid ment, at det Skattelovsprincip, man slog ind paa i 1903, var forkert, og i Dag har gentaget sin Beklagelse over Virkningen af dette Princip, saa ved jeg meget godt, at det ærede Medlem ikke har fremsat denne Udtalelse for at udnytte den politisk. Dertil kender jeg det ærede Medlem alt for godt; det kunde ikke falde det ærede Medlem ind at have slige Formaal for Øje. Men naar jeg har fremhævet denne Udtalelse og omtalt Stillingen i 1903, saa er det kun for at forebygge, at andre skulde udnytte denne Udtalelse politisk paa uberettiget Maade. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Socialdemokratiet var i 1903 det eneste Parti, der stemte imod Ejendomsskyldlovens Gennemførelse, og siden den Tid har vi selvfølgelig uden Afbrydelse ønsket disse Skatteforhold ændret, saaledes at man fik mere Skat lagt over paa Jorden end hidtil. Det var jo en Tilfredsstillelse for os, da man begyndte at indføre Grundskyld, altsaa at lægge Skatterne om og fordele dem paa Bygninger og paa Jorden, men det var først langt senere, at det radikale Parti har faaet Øje for, hvad der laa heri.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale de to foreliggende Lovforslag til en velvillig Behandling i et Udvalg. Men der er visse Bestemmelser i dem, som vi ikke uden videre kan acceptere, men som vi tror, man kommer til at begrænse.

Grathwohl: I Overensstemmelse med det Standpunkt, det konservative Folkeparti til enhver Tid har indtaget overfor Forslag om at beskatte Jorden, og at det offentlige, det være sig Kommune eller Stat, gennem denne Beskatning skal tilvende sig Ejendomsretten til Jorden, kan jeg ikke tilsiige mit Partis Støtte til de foreliggende Lovforslag.

Der lever jo i visse Kredse den Forestilling, at naar blot man lægger Skat paa Jorden, vil dennes værdiskabende Evne stige, idet der gennem de Skatter og Afgifter, som lægges paa Jorden, skulde fremkomme værdiskabende Produkter paa den. Men denne Forestilling er ganske sikkert forkert. Ved en Beskatning af Jorden vil man enten opnaa, at Jordens Værdi falder, ja, at den bliver helt illu-

surisk, eller ogsaa opnaa, at de Produkter, som avles paa Jorden, bliver saa meget dyrere. I det første Tilfælde tilvender det offentlige sig andres Ejendom, i det andet Tilfælde lægger man Skatten netop paa de mest elementære Livsfornødheder.

Man har jo overhovedet heller ikke noget Bevis for, hvorledes en saadan Beskatning af Jorden virker. Man har Foredrag fra Retsstatspartiets og fra georgestiske Side, men Beviser mangler i høj Grad. (*Axel Dam*: Nej!). Ja, jeg har jo hørt nogle Henvisninger til amerikanske Tilstande, men hvis de Samfundstilstande, som hersker i Amerika, navnlig i de amerikanske Storbyer, skyldes den Jordbeskatning, man der har indført, saa maa jeg hævde, det er sørgelige Resultater, man høster. Det er jo indlysende, at den høje Jordbeskatning, navnlig i Byerne, maa forøge Huslejerne og indvirke paa Boligtilstanden, saaledes at denne bliver elendigere og elendigere. Der er da heller ingen Steder saa elendige Boligforhold som netop i de amerikanske Storbyer. De elementære Livsfornødheder, der i Form af vegetabiliske Produkter dyrkes i Omegnen af Byerne, er jo ogsaa blevet meget fordyret paa Grund af de høje Jordvurderinger og den høje Grundskat, saa at Levevilkaarene netop i de Egne af Amerika er blevet uhyre vanskelige, og Befolkningen, navnlig den daarligst stillede Del, lider stor Nød. Hele denne Bevægelse er efter min Overbevisning en byfjendsk Bevægelse, idet man i høj Grad forøger Bybefolkningens Skat ad denne indirekte Vej.

Og hvad man kan opnaa indenfor Landbruget, er mig heller ikke klart. Det er mig umuligt at se, at Landbruget kan vinde noget ved at afstaa sin Jord til det offentlige, naar Folk dog skal forrente, ligesom ellers, enten deres egen Kapital eller andres Kapitaler, som er anbragt i Jorden. Staten har allerede lagt en Prioritet paa Jorden gennem Grundskylden, Kommunerne har lagt den anden, man har i hvert Fald i visse Kommuner beskattet Værdistigningen, og nu vil man altsaa her for det første lægge Ejendomsskylden over paa Grunden og dernæst indføre en fast Grundværdistigningsskyld paa Ejendommen. Vi kan ikke se, at dette skulde føre til bedre Tilstande end dem, vi har under det private Ejendomsforhold, og mit Parti vil ikke støtte de Bestræbelser, der i den Retning udfoldes fra radikal Side og — efter den højtærede Ministers Udtalelser — til Dels ogsaa fra Venstres Side; Ven-